

nansministeriet, Advokatrådet, Økonomiministeriet, Assurandør-Societetet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Arbejdsmarkedspensionsrådet, Finansministeriet, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Det Danske Handelskammer, Håndværksrådet, Forbrugerrådet, Realkreditrådet, Boligministeriet, S sammenslutningen Danske Andelskasser, Andelskasseforeningen, Foreningen af J.A.K. andelskasser, Børsmæglerforeningen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet, Skatteministeriet, Københavns Fondsbørs, Grønlands Hjemmestyre, Statsministeriet og Rigsombudsmanden på Færøerne.

4. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Det skønnes, at den foreslåede implementering af kapitalkravsdirektivet (CAD) vil medføre et behov for 2 årsværk i Finanstilsynet. Årsværkene skal anvendes til udarbejdelse af bekendtgørelser m.v., modtagelse og behandling af de indberettede kapitaldækningsopgørelser samt tilsyn på stedet med pengeinstitutternes edb-systemer og øvrige systemer, der anvendes i forbindelse med udarbejdelsen af kapitaldækningsopgørelser. De samlede udgifter hertil skønnes at blive 0,8 mio. kr. om året, heraf 0,7 mio. kr. lønsom. Disse udgifter dækkes af de virksomheder, der er under tilsyn, jf. lovens § 52.

Direktivets bestemmelser er omfattende og teknisk komplicerede, og det må forventes, at pengeinstitutterne i en længere periode vil have vanskeligt ved at foretage korrekte opgørelser. I den forbindelse er det væsentligt, at direktivet kræver, at kravene er opfyldt på ethvert tidspunkt og ikke kun i forbindelse med de kvartalsvise indberetninger til Finanstilsynet, og at institutterne dermed skal have systemer, der sikrer dette.

5. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget indebærer at EU-reglerne om kapitalkrav gennemføres for danske pengeinstitutter.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er afhængige af hvilken effekt de foreslåede kapitalkrav vil få for danske pengeinstitutters konkurrenceevne. En foreløbig beregning foretaget i rapporten »Den danske pengeinstitutsektor«, Økonomiministeriet, oktober 1994 viser, at forslaget vil øge kapitalkravet til pengeinstitutterne med ca. 1 pct., dvs. reducere solvensprocenten med 1 pct. Pengeinstitutternes gennemsnitlige solvensprocent var ultimo 1993 på 12,5 pct. Forslaget vil derfor ikke indebære solvensproblemer for sektoren som helhed.

Der er imidlertid ingen entydig sammenhæng mellem solvenskrav og konkurrenceevne. I princippet er de samlede finansieringsomkostninger uafhængige af kapitalsammensætningen. I praksis er det dog muligt, at der i begrænset omfang vil være omkostningsforøgende elementer, herunder til administration af edb-systemer m.v. i forbindelse med udarbejdelse af kapitaldækningsopgørelser.

6. Forholdet til EU-retten

Nedenfor gennemgås de relevante EF-direktiver for dette lovforslag.

6.1. Direktivet om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

Direktivet om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (kapitalkravsdirektivet eller CAD, der er direktivets internationale betegnelse) skal implementeres i medlemslandenes lovgivning senest den 1. juli 1995. Den pågældende lovgivning skal senest træde i kraft ved udgangen af 1995.

Kapitalkravsdirektivet indeholder bestemmelser om kapitaldækning af markedsrisici, der udtrykker risikoen for, at et institut får tab som følge af renteændringer, ændringer i aktie- eller valutakurser m.v.

Kapitalkravsdirektivet supplerer herved følgende direktiver, der allerede er implementeret i bank- og sparekasseloven:

- a. Solvensdirektivet,
- b. Egenkapitaldirektivet,
- c. Direktiv om store engagementer,
- d. Konsolideringsdirektivet.

a. Solvensdirektivet

Med Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter (solvensdirektivet) er EU-landenes lovmæssige mindstekrav til kreditinstitutters ansvarlige kapital, det såkaldte solvenskrav, harmoniseret. Solvenskravet skal opgøres i forhold til pengeinstituttets aktiver og ikke-balanceførte poster (garantier m.v.), som vægtes efter, hvilken risiko der er forbundet med det pågældende aktiv eller den pågældende ikke-balanceførte post. Eksempelvis forudsættes risikoen ved tilgodehavender hos andre kreditinstitutter at være væsentlig mindre end risikoen ved udlån, hvor der ikke er stillet særlig sikkerhed, og tilgodehavender hos andre kreditinstitutter vægtes derfor med 0,2, mens vægtingen for udlån uden særlig sikkerhed er 1,0.

Ved risikovurderingen og dermed fastsættelsen af vægte tager solvensdirektivet først og fremmest hen-